



**Ale až přijde on, Duch pravdy,
uvede vás do celé pravdy.**



**Ale až přijde on, Duch pravdy,
uvede vás do celé pravdy.**

SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CYKLU C

Evangelium (Jan 16,12-15)

Ježíš řekl svým učedníkům: „Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. On totiž nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Všechno, co má Otec, je moje; proto jsem řekl, že z mého vezme a vám to oznámí.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Měl bych vám ještě mnoho jiného říci, ale teď byste to nemohli snést. Tato Ježíšova poznámka naznačuje závěr řeči o působení Ducha, který je zde ukázán ve své budoucí funkci nositele zjevení. Mezi Ježíšovou touhou sdělit učedníkům ještě mnoho jiného a jejich neschopností vyrovnat se se všemi důsledky Božího zjevení, je napětí. Problém je stále ve slabosti učedníků. Ježíš musí ono „mnohé jiné“ přenechat zjevovatelské činnosti Přímluvce.

Ale až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy. Pravda učedníkům není neznámá, je dokonce v Ježíšově osobě mezi nimi. Schází jim však „celá pravda“, prohloubený vhled do plného významu, ke kterému patří i Ježíšova smrt jako odchod k Otci se všemi důsledky, které to přinese. Slova „mnoho jiného“ tedy neznamenají kvantitativně více zjevení, ale více poznání a vhledu. Ježíš brzy odejde, ale „cesta“ pokračuje. Období mezičasu se bude vyznačovat trvalou přítomností Ježíšova světla a pravdy skrze přítomnost Ducha pravdy, který neomylně povede učedníky k celé pravdě. Dopusud plně nepochopili a nezakusili dynamičnost trvalého zjevení. Pod vedením rádce může učedník kráčet v bezvýhradné důvěře.

Bude mluvit to, co uslyší, a oznámí vám, co má přijít. Ani Ježíš, ani Přímluvce ale nejsou konečným zdrojem zjevení, které oznamují. Stejně jako Ježíš bude i Duch mluvit, co uslyší. Zjevovatelský úkol Přímluvce se zaměřuje na to, co má teprve přijít. Dar Ducha neznamená konec příběhu, ale je předzvěstí nové éry, začínající smrtí a oslavením Ježíše, období obce učedníků, kteří uctívají Boha naplnění Duchem a očekávají „eschata“, věci, které mají přijít.

Janovská obec prožívala patrně více než většina raně křesťanských obcí napětí mezi daností toho, co je „nyní“, a příslibem toho, co „ještě nenastalo“. Přímluvce je darem, který do tohoto napětí vnáší pokoj.

On mě oslaví, protože z mého vezme a vám to oznámí. Ježíšovo zjevovatelské poslání popsáno jako vidění slávy, bude pokračovat ve zjevovatelském poslání

Přímluvce. Učedníci však nemají nabýt dojmu, že zdroj toho, co Přímluvce oznámí, je v Ježíšovi. Ježíš i Přímluvce jsou posláni od Otce. Nejenže vše, co Ježíš má, pochází od Otce, ale vše, co má Otec, je jeho. Ježíš je proto dokonalým a ideálním zjevením Otce a nic, co je Otcovo, nemůže zůstat skryto, protože Ježíš má všechno, co má Otec. Toto jedinečné janovské chápání Ježíše proudí do autorova představení Přímluvce, který bere vše, co má Ježíš, a bude to v mezičase oznamovat učedníkům.

SHRNUTÍ

Duch má za úkol správně vykládat Ježíšova slova. Duch proto „vede“ (v. 13) „do pravdy“ Ježíšovy, aby byla v plnosti pochopena. Tato úloha Ducha vůči Kristu a jeho slovu tvoří hluboké pouto mezi Otcem, Synem a Duchem: zjevení pochází od Otce, uskutečňuje ho Syn a zdokonaluje ho výklad Ducha. Proto Ježíš opakuje: Duch „nebude mluvit sám ze sebe... ale z mého vezme a vám to oznámí.“ Ježíš vždycky zůstává jediný, kdo zjevuje Otce; Duch pravdy však působí, že Kristovo zjevení plně proniká do srdce věřících.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V dnešním textu vidíme, jak má Ježíš s Otcem a Duchem svatým všechno společné, jak si všichni rozumí a rádi si předávají to, co mají. Je to jako v rodině, kde se maminka s tatínkem a dětmi mají rádi a pomáhají si ve všem. Mezi lidmi se to ale někdy také pokazí, někdy uděláme chybu... To se Bohu nemůže stát, a proto je pořád našim vzorem, jak žít spolu, jak se mít rádi, jak si pomáhat. A jak poznáme, že se nám to daří? Máme v srdci pokoj, radost a lásku. Pokud to tak zrovna není, je vždycky možnost začít znovu! Bůh nám vždycky rád pomůže!

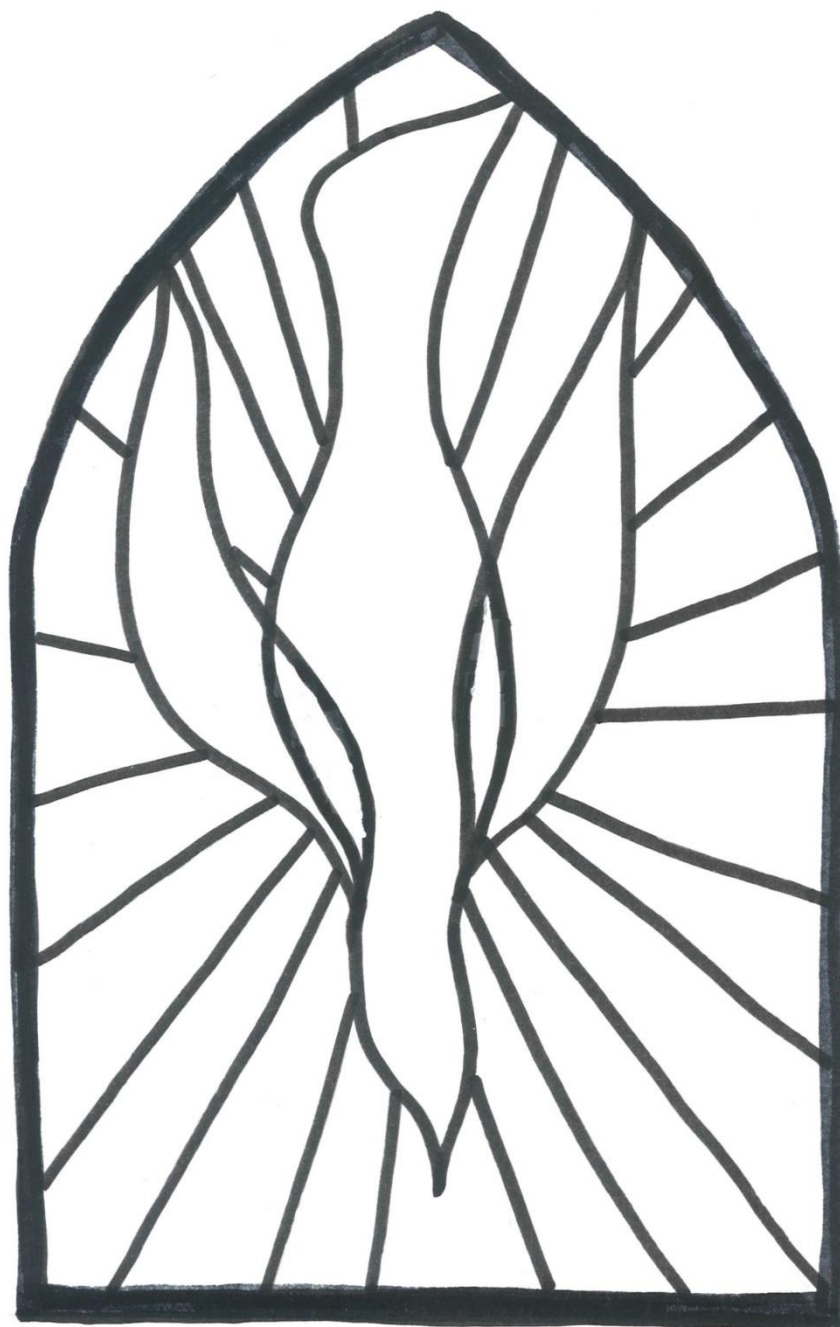
Starší:

Představ si, že bys teď všechny své věci přenesl do jednoho bytu, kde teď budeš bydlet s někým dalším, a tam mu dáš k dispozici všechno, co máš. Nepůjde ale jen o věci, ale i tebe celého – o tvé tělo, přání, touhy, myšlenky, rozhodnutí i skutky... Něco podobného se odehrává v manželství. Ale v Bohu se to děje na jiné úrovni, naplno a neustále. My lidé se k tomuto ideálu stále blížíme, ale v Bohu to už je skutečné. My občas zahlédneme krásu lásky a jednoty, Bůh je zakouší neustále. Důležité je, že naše touha po lásce a jednotě – tedy po Bohu - není jen nespílitelný sen, ale SKUTEČNÁ cesta i cíl.

Zkusme si

Mladší / Starší

Víte, co je to vitráž? (Pokud ne, najděte si toto slovo na internetu, nebo se s někým poraďte). Dnešní úryvek hodně hovoří o Duchu svatém; vy jistě víte, jak Ducha svatého znázorňujeme. Na obrázku – vitráži dole na stránce vidíte jednu z nejčastějších podob. Můžete si ji nejen vymalovat, ale zkusit z ní podlepením průhlednou obarvenou fólií udělat opravdové vitrážové okno!





Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



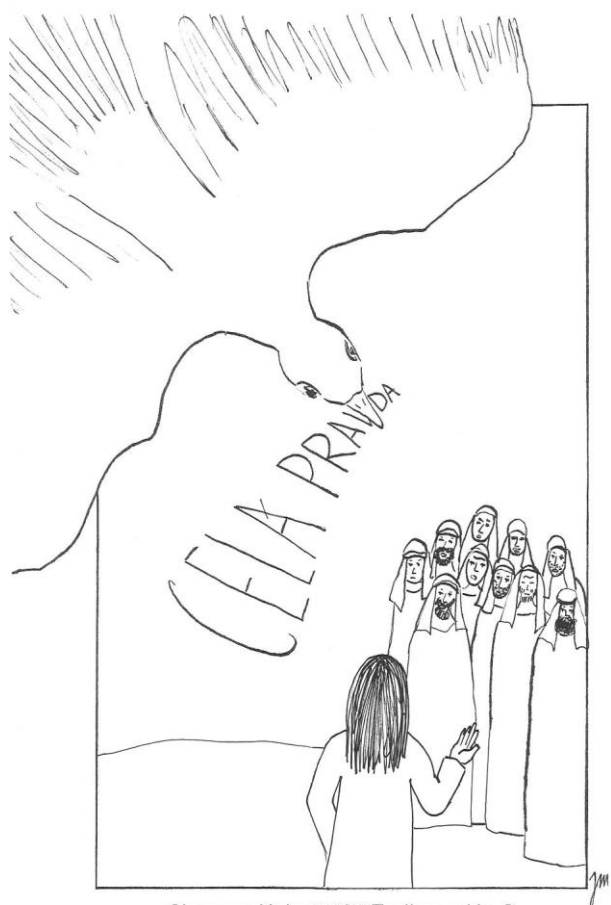
Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



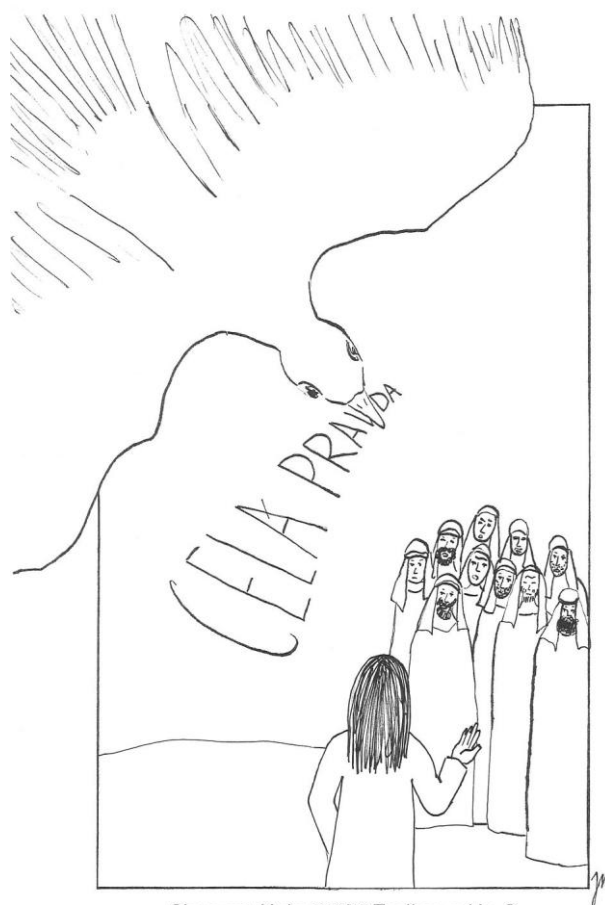
Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15



Slavnost Nejsvětější Trojice cyklu C
Jan 16,12-15